

Woord van leven - juni 2023

"Wees verheugd, beter uw leven, laat u bemoedigen, wees eensgezind, leef in vrede met elkaar – dan zal de God van de liefde en de vrede met u zijn" (2 Kor. 13, 11).

Hier vind je verschillende digitale versies van het maandelijkse Woord van Leven (video voor iedereen, video voor kinderen, Powerpoint voorstelling, MP3 Podcast, stripverhaal voor kinderen of tieners) : www.woord-van-leven.be

De apostel Paulus volgde met liefde de ontwikkelingen in de christelijke gemeenschap van de stad Korinte. In moeilijke tijden had hij haar bezocht en gesteund.

Op een gegeven moment moet hij zich evenwel verdedigen tegen beschuldigingen van andere predikers. Dat doet hij in deze brief. Die andere predikers trokken de manier van werken van Paulus in twijfel: hij werd niet betaald voor zijn zendingswerk, hij sprak niet volgens de toen geldende regels van welsprekendheid, hij presenteerde zich niet met aanbevelingsbrieven ter ondersteuning van zijn gezag, hij verkondigde dat hij zijn zwakheid accepteerde en die beleefde in het licht van Jezus' voorbeeld.

En toch, aan het einde van de brief doet Paulus aan de Korintiërs een oproep vol vertrouwen en hoop:

"Wees verheugd, beter uw leven, laat u bemoedigen, wees eensgezind, leef in vrede met elkaar – dan zal de God van de liefde en de vrede met u zijn."

Het eerste kenmerk dat in het oog springt, is dat zijn aansporingen gericht zijn tot de gemeenschap als geheel. De gemeenschap is de plaats waar de aanwezigheid van God ervaren kan worden. Menselijke zwakheden maken het moeilijk dat we elkaar begrijpen of op een loyale en oprechte manier communiceren of dat we respectvol omgaan met de verscheidenheid van ervaringen en gedachten. Maar zulke menselijke zwakheden kunnen worden genezen door de aanwezigheid van de God van de vrede.

Paulus suggereert enkele concrete gedragingen die in overeenstemming zijn met de eisen van het Evangelie: de troost die wij van God ontvangen aan anderen geven, voor elkaar zorgen, de diepste aspiraties delen, elkaar aanvaarden door vergeving te schenken en te ontvangen, vertrouwen cultiveren en naar elkaar luisteren.

Dit zijn keuzes die aan onze vrijheid zijn toevertrouwd en die soms de moed vereisen om een "teken van tegenspraak" te zijn tegenover de heersende mentaliteit.

Daarom beveelt de apostel ook aan om elkaar in deze inzet te bemoedigen. Voor hem is het belangrijk om de onschatbare waarde van eenheid en vrede te bewaren en daarvan te getuigen, op een blijde manier, in naastenliefde en waarheid. En dat alles steeds gebaseerd op de rots van de onvoorwaardelijke liefde van God die zijn volk vergezelt.

"Wees verheugd, beter uw leven, laat u bemoedigen, wees eensgezind, leef in vrede met elkaar – dan zal de God van de liefde en de vrede met u zijn."

Om dit Woord van leven te beleven moeten ook wij, net als Paulus, kijken naar het voorbeeld en de gevoelens van Jezus, die kwam om ons zijn heel eigen vrede te brengen^[1]. Want vrede is "niet alleen de afwezigheid van oorlog, van ruzies, van verdeeldheid, van trauma's: het is volheid van leven en vreugde, het is volledige redding van de persoon, het is vrijheid, het is broederlijkheid in liefde tussen alle volkeren. En wat deed Jezus om ons 'zijn' vrede te geven? Hij betaalde persoonlijk. Hij plaatste zichzelf midden tussen de strijdende partijen, Hij nam haat en scheidingen op zich, Hij brak de muren af die volkeren scheidde.^[2]

Ook van ons vereist het opbouwen van vrede een sterke liefde, die in staat is om ook degenen lief te hebben die onverschillig blijven, in staat om te vergeven, om de categorie 'vijand' te overstijgen, om het vaderland van anderen even lief te hebben als het onze. Het vraagt van ons een nieuw hart en nieuwe ogen, om iedereen lief te hebben en hen te zien als kandidaten voor de universele broederlijkheid. 'Het kwaad wordt geboren uit het hart van de mens', schreef een Italiaanse auteur, 'en om het gevaar van een oorlog weg te nemen, moet je de geest van agressie, uitbuiting en egoïsme waaruit oorlog voortkomt, verwijderen: je moet opnieuw een geweten opbouwen'^[3] „^[4]

Bonita Park is een wijk in Hartswater, Zuid-Afrika. Net als in de rest van het land stoot je op de hardnekkige doorwerking van het apartheidsregime, vooral op het gebied van onderwijs: de schoolvaardigheden van de jongeren die behoren tot de zwarte en mestiezen-bevolkingsgroepen zijn veel lager dan die van andere etnische groepen, met het daaruit voortvloeiende risico van sociale marginalisatie.

Het project "The Bridge" is ontstaan om te bemiddelen tussen de verschillende etnische groepen van de wijk en zo afstanden en culturele verschillen te overbruggen. Er werd een nascholingsprogramma opgesteld en een kleine gemeenschappelijke ruimte gecreëerd als ontmoetingsplaats voor kinderen en tieners uit verschillende culturen. De gemeenschap als geheel toonde een groot verlangen om samen te werken: Charles bood zijn oude pick-uptruck aan om het hout te halen waaruit de schoolbanken werden gemaakt, de directeur van de dichtstbijzijnde basisschool bood planken, schriften en boeken aan, terwijl de Nederlands Hervormde Kerk vijftig stoelen schonk. Iedereen heeft zijn steentje bijgedragen om deze brug tussen culturen en etnische groepen elke dag steviger te maken.

Letizia Magri en het Woord-van-leven-team

^[1] Vgl. Joh. 14, 27.

^[2] Vgl. Ef. 2, 14-18.

^[3] Igino Giordani, L'inutilità della guerra – de zinloosheid van de oorlog, Rome 2003², blz. 111.

^[4] Chiara Lubich, *Woord van leven van januari 2004*.